

Trysil kommune
Postboks 200
2421 TRYSIL

Trondheim, 20.02.2017

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2016/11113

Saksbehandler:
Veronica Sahlén

Avslag på søknad om skadefelling av ulv - Trysil kommune

Miljødirektoratet avslår søknad fra Trysil kommune om skadefelling av ulv i Slettåsreviret i kommunen. Det er ikke mistanke om unormal atferd på ulvene i området, eller denne ulven spesifikt.

Sakens bakgrunn

Miljødirektoratet mottok 13. februar 2017 søknad datert 10. februar fra ordførere i Trysil kommune om skadefelling av 1 radiomerket ulvevalp fødd 2016 i Slettåsreviret. Miljødirektoratet innhentet siste oppdaterte kunnskap i saken fra Statens naturoppsyn (SNO) 17. februar 2017.

Søker viser til at et ungdyr fra Slettåsflokken har hatt tilhold ved gårdsbruk og bebyggelse på østsiden av Osensjøen. Søker viser til at dette meldes om fra fastboende i området, via oppslag i media og også er verifisert av Statens naturoppsyn (SNO). Søker viser videre til at nærgående adferd har blitt rapportert over tid men også har økt gjennom økt antall ynglinger og antall ulv. I søknaden vises det til ett spesifikt individ fra Slettåsflokken og anfører at dokumentasjon av nærgående ulv med for befolkningen skremmende atferd er så entydig og omfattende at det er aktuelt med umiddelbart uttak.

Miljødirektoratet viser for øvrig til søknaden i sin helhet.

Lovgrunnlaget

Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) danner den juridiske rammen for Miljødirektoratets vedtak i saken.

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1) lyder:

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.»

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang

sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i enhver region.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 og § 12 er omtalt senere i vedtaket.

Det vises til naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og c), jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1, 2 og 3, hvor det fremgår:

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene):

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk (...)
b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk vann eller annen eiendom,
c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning, (...)

Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Rovviltforskriften § 1 (Formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Rovviltforskriften § 2 (Definisjoner)

(...)

d) Ulvesone: Østfold, Oslo, Akershus med unntak av kommunene Hurdal, Eidsvoll, Nannestad, Ullensaker, Skedsmo og Gjerdrum, de deler som ligger vest for Glomma av kommunene Nes, Sørumsdal og Fet, samt Nittedal øst for Nitelva, Hedmark med unntak av kommunene Nord-Odal, Stange, Hamar, Løten, Ringsaker, Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga og Os, de deler som ligger vest for Glomma av kommunene Åsnes, Våler, Elverum, Åmot, Kongsvinger, Grue og Sør-Odal, samt de deler av Trysil kommune som ligger nord for en rett linje fra der Senna renner ut i Trysilelva til der kommunegrensen mellom Trysil og Engerdal gjør en vinkel ved Litlskorhøa.

Rovviltforskriften § 3 (Nasjonale bestandsmål og bestandsovervåking):

I Norge skal det årlig være 65 ynglinger av gaupe, 39 ynglinger av jerv og 13 ynglinger av bjørn. Det skal være 4-6 årlige ynglinger av ulv. 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes. Der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5.

Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt skal gi data om status og utvikling i rovviltbestandene, herunder også beskrive det antall årlige ynglinger som er dokumentert i regionene. Metodikk, datagrunnlag og resultater skal være offentlig tilgjengelig.

Rovviltforskriften § 13 (Miljødirektoratets myndighet til å fatte vedtak om felling og jakt):

Miljødirektoratet kan fatte vedtak om skadefelling, kvote for betinget skadefelling, kvote for lisensfelling av gaupe, jerv, bjørn og ulv eller kvotejakt på gaupe av eget tiltak eller etter søknad. Direktoratet kan fatte slike vedtak også der bestanden ligger under det fastsatte bestandsmålet for en region eller for landet. Det er et vilkår at slik felling eller jakt ikke er skadelig for bestandens overlevelse. Dessuten er det et vilkår at det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning, jf. forskriften § 1 og § 6.

Foreligger en vedtatt forvaltningsplan for vedkommende region, jf. forskriften § 6, kan direktoratet delegere myndighet for kvote på lisensfelling eller kvotejakt på gaupe etter første ledd annet punktum til rovviltneemnden eller fylkesmannen etter en konkret vurdering i det enkelte tilfelle.

Vedtak om felling som berører familiegruppe eller revirmarkerende par av ulv der deler av reviret ligger i Sverige, skal fattes etter kontakt med svenske myndigheter.

All irregulær avgang av vedkommende rovviltart innenfor den aktuelle regionen belastes den kvote som er bestemt av Miljødirektoratet.

For vedtak etter denne paragraf kan Miljødirektoratet i særlige tilfeller bestemme at fellingsoppdrag skal gjennomføres i regi av offentlig myndighet. Tilsvarende kan direktoratet eller den direktoratet bemyndiger som alternativ til felling iverksette særskilte tiltak for å skremme eller avskrekke bestemte individer av rovvilt fra uønsket adferd.

Direktoratet eller den det bemyndiger kan, uten hensyn til de regler som ellers gjelder, av eget tiltak iverksette felling av vilt, når dette anses nødvendig for å ivareta offentlige interesser av betydning, herunder å forhindre skade på person, vesentlig skade på eiendom som ikke omfattes av viltloven § 12 og § 13, eller skade på naturlig fauna, flora eller økosystemer, jf. viltloven § 14a.

Politiske og forvaltningsmessige rammevilkår:

Det nasjonale bestandsmålet for ulv er 4-6 ynglinger av ulv i Norge, hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes, og der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5. Det vises til Innst. 330 S (2015-2016).

I rovviltforskriften § 4 fremkommer det at det nasjonale bestandsmålet for ulv deles mellom region 4 (Oslo og Akershus) og region 5 (Hedmark).

Direktoratet viser til Representantforslag 163 S (2010-2011), og Stortingets behandling av dette den 17. juni 2011 hvor det ble inngått et nytt enstemmig rovviltforlik. Av rovviltforliket i 2011 fremgår det innledningsvis at norsk rovviltforvaltning fremdeles skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. Dette er også videreført i Meld. St. 21 (2015-2016) Ulv i norsk natur, og Stortingets behandling av denne (Innst. 330S (2015-2016)).

Kunnskapsgrunnlaget

Generelt om uttak av rovvilt:

Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen setter de overordnede rammebetingelsene for uttak av rovvilt, og Stortinget har i rovviltforliket i 2011 presisert at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av disse bestemmelsene. Bernkonvensjonens artikkel 9 er sentral hva gjelder adgang til uttak av rovvilt for å beskytte bestemte interesser. Bestemmelsen inneholder to generelle vilkår i tillegg til flere spesielle vilkår. For at det skal kunne gjøres unntak fra artiklene 6 og 7 og gis tillatelse til felling av rovvilt, må begge de generelle vilkårene være oppfylt samt ett av de spesielle vilkårene. Det første generelle vilkåret er at det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning. Det andre generelle vilkåret er at unntaket ikke vil være skadelig for bestandens overlevelse. De mest aktuelle vilkårene i vurdering om uttak av rovvilt er at unntaket skal avverge alvorlig skade på blant annet husdyr og tamrein, eller at det er i interesse om allmenne helse og sikkerhetshensyn, luftsikkerhet eller andre overordnede samfunnsinteresser.

Bestemmelsen er gjennomført i naturmangfoldloven § 18, som slår fast at det ved forskrift eller enkeltvedtak kan tillates uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk bl.a. for å avverge skade på husdyr og tamrein, eller for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Om skadefelling:

Skadefelling er en skademotivert felling av enkeltindivider av rovvilt for å stanse eller forhindre en skadesituasjon. Det er også et tilgjengelig virkemiddel i tilfeller hvor bestemte enkeltindivider av rovvilt har utviklet en særlig problematisk eller uønsket atferd. Skadefelling skal ikke brukes for å redusere bestandens utbredelse eller størrelse. På lik linje med alt uttak av rovvilt er det et vilkår å vurdere om andre tiltak vil ha tilfredsstillende effekt for å stanse eller forebygge skade, og at uttaket ikke vil være til skade for bestandens overlevelse. Hvilke andre tiltak som vurderes vil være avhengig av type situasjon hvor felling kan være aktuelt, f. eks. tidlig nedsanking av tamdyr og beite innenfor rovdyravvisende gjerder, eller tiltak for å prøve å endre en uønsket adferd gjennom blant annet skremmeforsøk. Skadefelling skal unngås dersom andre løsninger kan redusere eller eliminere det aktuelle problemet, og dette vurderes også etter prinsippet om differensiert forvaltning.

Om overvåking av ulv og bestandssituasjonen i Norge og ulvesonen:

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Rovdata er den sentrale leverandør av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd. Ulvebestanden overvåkes ved å dokumentere antall familiegrupper og

revirmarkerende par i Skandinavia, og i Norge regnes alle individer i familiegrupper og antall ynglinger. Overvåkingen utføres i perioden 1. oktober til 31. mars.

Siste endelige rapport om bestandsstatus av ulv i Skandinavia for vinteren 2015/2016 forelå 1. juni 2016 hvor det framgår at bestandsstatus for ulv er 41 familiegrupper, hvorav 7 helnorske familiegrupper med dokumentert yngling, 4 familiegrupper i grenserevir med dokumentert yngling og 30 familiegrupper i helsvenske revir. Dette er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav minst 3 ynglinger skal være innenfor revir med hele sin utbredelse i Norge. Av revirmarkerende par ble det registrert 29 revirmarkerende par i Skandinavia (24 i Sverige, 4 i Norge og ett på tvers av riksgrensen). Dette er en markant økning i den norske delen av bestanden fra tidligere år. Sett til det totale antallet familiegrupper og revirmarkerende par i Skandinavia er dette likevel omtrent likt tidligere år, selv om antall familiegrupper har gått ned.

For vinteren 2015/2016 ble bestanden beregnet til 430 ulver i Skandinavia (hvorav ca. 340 i Sverige). Det ble registrert 65-68 ulver i helnorske revir og minst 25 ulver på tvers av riksgrensen. Døde ulver i løpet av overvåkingsperioden kommer i fratrekk til disse tallene.

Rovdata publiserte en foreløpig statusrapport for ulv i Norge 16. februar 2017. Rapporten viser til at det i perioden 1. oktober 2016 - 15. februar 2017 er dokumentert totalt 84 - 91 ulver i Norge, inkludert de ulver med verifisert (38-41) eller usikkert (8-12) tilhold på begge sider av riksgrensen. Så langt er det 38 ulver som har helnorsk tilhold. Det er foreløpig påvist tre helnorske ynglinger (valpekull født i 2016) i revirene Letjenna, Osdalen og Julussa. Det er også påvist yngling i Aurskog hvor grensestatus foreløpig er uavklart. Det er i tillegg påvist yngling i 3 - 5 grenserevir, inkludert Slettåsreviret. Døde ulver i løpet av perioden trekkes fra disse tallene. Neste foreløpige statusrapport for ulv i Norge vil foreligge 16. april 2017.

Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen ulvebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Ulvebestanden er ikke avgrenset av tilgjengelig areal. Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksen ulv i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, slik at miljøforvaltningen i stor grad har oversikt over den samlede belastningen. I perioden fra 1. oktober 2016 (start på lisensfellingsperioden 2016/2017) til dags dato er det registrert 7 døde ulver i Norge, hvorav 5 innenfor region 4 og 5 (www.rovbase.no). Et ungdyr fra Slettås levnet reviret i oktober 2016 og ble skutt i Sverige i november 2016.

Når det gjelder føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer dette til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Miljødirektoratets syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

Om arealdifferensiering i rovviltregionene:

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller i henholdsvis prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. Rovviltet gis tydelig prioritet innenfor rovviltprioriterte områder og at det skal praktiseres en høy terskel for tillatelse til uttak av rovvilt i slike områder. Tilsvarende skal det være en lav terskel utenfor prioriterte rovviltområder hvor felling er det hovedsakelige skadeforebyggende tiltaket. For ulv har det blitt fastsatt et nasjonalt forvaltningsområde for

ynglende ulv (ulvesonen) i deler av region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) og region 5 (Hedmark), jf. rovviltforskriften § 2 d.

Miljødirektoratet legger til grunn at den nasjonalt fastsatte ulvesonen, som vedtatt av Stortinget og fastsatt i forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 2 d, og implementering av dette i den regionale forvaltningsplanen for rovvilt som vedtatt av rovviltnemnda i region 4 og 5, ivaretar de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Dette innebærer at avgrensningen av forvaltningsområder er foretatt ut fra en samlet vurdering og avveining, og forventes å gi de beste samfunnsmessige resultater.

Generelt om ulv som opptrer i nærhet av mennesker og/eller bebyggelse:

En ulv (eller annet rovvilt) kan på samme måte som alle andre ville dyr, passere nært bebyggelse. Det er naturlig at de kan komme i nærheten av gårder, jorder og veier når de beveger seg gjennom reviret eller når de er på vandring. Ofte kan de unngå å bli oppdaget gjennom hvordan de bruker terrenget. Å ferdes i tettere vegetasjon, bak steinblokker eller å benytte seg av høydeforskjeller i terrenget er noen eksempler på hvordan ville dyr kan passere ubemerket forbi. Noen ganger vil de passere på mer åpne flater og dermed kunne oppdages, men det er heller ikke noe som generelt sett regnes som "unormalt". Et større antall ulver i områder hvor det er tettere med gårder og mennesker vil generelt kunne oppdages oftere enn ulver i mer urørt terreng.

Når Miljødirektoratet, ved Statens naturoppsyn (SNO), mottar henvendelser om rovviltindivider nær bebyggelse eller mennesker, vil det ut fra den første kontakten og i samråd med den som melder fra, vurderes om besøk på plassen er aktuelt. Dersom det er gjentakende besøk eller lengre opphold, er undersøkelse av situasjonen på plassen høyt prioritert. At ville dyr opptrer nær mennesker eller bebyggelse innebærer ikke automatisk at situasjonen er farlig eller at adferden er unormal, selv om den kan være uønsket. Det vil derfor foretas en vurdering av situasjonen, hvor flere ulike faktorer vil spille inn. I slike tilfeller vil både dyrets atferd på stedet og reaksjon dersom personer nærmer seg vurderes. Så lenge ulven viker unna folk anses situasjonen sjelden som farlig. Den kan likevel oppleves som ubehagelig av de som bor der, særlig om ulven kommer tilbake gjentatte ganger eller oppholder seg på stedet over lengre tid. I slike tilfeller kan det også være aktuelt å undersøke nærområdet. Ofte er det noe som trekker dyret til plassen som er årsaken til besøkene, f. eks. slakteavfall fra elgjakt, reveåter eller andre matkilder. Situasjonen kan i mange tilfeller løses gjennom å fjerne det som trekker dyret dit. Avhengig av situasjonen vil andre tiltak vurderes, inkludert skremmeforsøk og felling.

Det er ikke uvanlig at SNO gjennomfører slike besøk og vurderinger knyttet til bjørn i løpet av våren og sommeren, men liknende henvendelser på ulv forekommer mer sjelden.

Om Slettåsreviret og om radiomerket tisperalp i reviret:

Slettåsreviret ble registrert første gang vinteren 2009/2010 som revirmarkerende par. Siden 2010/2011 har det blitt registrert yngling i reviret hvert år. Samme tisper har vært i reviret i hele perioden, mens nåværende hann ble registrert i reviret første gang 2012/2013. Reviret ble registrert som grenserevir i 2013/2014 og 2014/2015, med majoriteten av leveområdet i Norge. I 2015/2016 var reviret helnorsk og det ble påvist yngling. Så langt i inneværende overvåkingsperiode og ved radiomerkning av ulver i reviret er det påvist yngling også i 2016/2017. Flokken består anslagsvis av ni ulver, hvorav lederhannen og fire valper født i 2016 har blitt merket med GPS-

sendere så langt. GPS-data fra de merkede ulvene har påvist ulvene også på svensk side og reviret vil regnes som grenserevir i 2016/2017.

På ettermiddagen 31. januar 2017 mottok Miljødirektoratet ved SNO henvendelse fra privatperson i Søre Osen om en ulv med senderhalsbånd som oppholdt seg på gårdstunet hans. Ulven hadde også natten til 30. januar blitt observert på nabogården. SNO var på stedet samme kveld for å vurdere situasjonen og ulvens atferd. Ulven ble ikke observert den kvelden, men ble peilet på et sted øst for gården. Fra tilgjengelig GPS data og sporing på morgen 1. februar ble det synliggjort at ulven spesifikt oppholdt seg på et sted cirka 200 m fra bolighuset, inntil en mindre stikkvei av hovedveien, og hadde utgått derfra ved besøk på gårdstunet. Utfra GPS data ble det klarlagt at det var en tisperalp født 2016. Ulven ble sporet fra gården og opp i skogen, til den ble observert på ca. 70 m avstand. Den begynte å bevege seg unna når den oppdaget personene, men det ble i tillegg ble fyret av to skudd i luften, og ulven stakk av fra stedet. Miljødirektoratet vurderte at det ikke var noe med ulvens atferd som tydde på at denne ulven utgjorde en fare for mennesker.

Under natten til 2. februar kom ulven tilbake til det samme stedet og oppholdt seg der på tidlig morgen, og gikk deretter opp i en dagleie på andre siden av veien fra gårdstunet. Det ble da gjennomført en plassundersøkelse på stedet hvor den oppholdt seg, hvor det ble oppdaget slakteavfall fra elgjakten på høsten, med rester av hud, kranie og ben, som også hadde blitt spist på. GPS data lenger tilbake i tid viste at hele flokken hadde oppholdt seg noen timer på den samme plassen omtrent ti dager tidligere, før de gikk videre sørover. Det var også dette stedet ulvevalpen kom tilbake til gjentatte ganger.

Selv om det å besøke slakteavfall ikke er å anse om en unormal atferd, så besluttet Miljødirektoratet å gjennomføre skremmeforsøk på stedet hvor ulven besøkte slakteavfall, dels av hensyn til beboer på gården som opplevde dette som ubehagelig, og dels for å forhindre en atferd som over tid, grunnet den nære avstanden til gården, hadde potensiale til å kunne ha utviklet seg til en tilvenning til mennesker. Etter gjennomført skremmeforsøk ble slakteavfallet fjernet gjennom brenning.

Ulven reagerte kraftig på skremmeforsøket og løpte unna sørover. Dagen etterpå ble den peilet sør for Osensjøen på veg nordover på vestsiden. SNO mottok 7. februar melding om en savnet hund av rasen chihuahua øst for Osen-sjøen i nærheten av Nordby. Hunden hadde blitt sluppet ut på lufting sammen med to andre hunder av samme rase litt før klokken 23 den 2. februar, men kom ikke tilbake sammen med de andre. Ulven har passert gården mellom kl. 22-23 samme kveld. Funn Statens naturoppsyn har gjort ca. 250 m fra gården på stedet sammenholdt med GPS-data tyder på at hunden har blitt tatt av samme ulvetispe, men utfra spor på veg fra hund og ulv er det ikke mulig å fastsette hvor mellom gård og funnplass hunden ble tatt.

I tiden etterpå har ulven beveget seg i områder på østsiden om Osensjøen, og tisperalpen ser nå ut til å kommet tilbake med flertallet av flokken. SNO har ikke mottatt andre henvendelser om at Slettåsreviret har vært spesielt nærgående etter at skremmeforsøket på tisperalpen gjennomførtes 2. februar 2017.

Miljødirektoratets vurdering

Denne ulven er en ulv født i 2016 som har blitt separert fra sin flokk, og som har gått til en plass hvor det finnes slakteavfall som hun gjentatte ganger har besøkt. Denne plassen ligger kort vei fra en nærliggende gård og hun har i samband med opphold på slakteavfallet også vært inne på gården og beveget seg på veldig kort avstand. SNO har vært på stedet og observert ulven og sett at den viker unna når de nærmer seg. Det er Miljødirektoratets vurdering at dette er den primære årsaken til at hun har oppsøkt plassen. Slike unge ulver er ikke like gode jegere som eldre ulver, og åter eller andre matkilder kan da være svært attraktive. De er også nysgjerrige og mer uforsiktige enn eldre dyr og dette kan føre til at de kommer uvanlig nære bebyggelse og folk.

Samlet sett så vurder Miljødirektoratet at denne ulven hverken er farlig eller unormalt lite sky, sett til alder, reaksjon på at folk nærmer seg, og med hensyn til matkilden på plassen. Det nærgående besøket på gården beror mest sannsynlig på den korte avstanden mellom gården og slakteavfallet. Dette kunne over tid medført at denne ulven kobler sammen mat med gårder og folk, og dette er noe som forvaltningen vil unngå. Situasjonen opplevdes også som ubehagelig av de som bodde på gården. På bakgrunn av dette vedtok Miljødirektoratet å gjennomføre skremmeforsøk på den plass det var ønskelig å skape negativ kobling til for ulven, det vil si på den plassen hun primært var trukket til. Derfor ble det gjennomført et skremmeforsøk for å skape mest mulig ubehag på slaktavfallsplassen og gi ulven en negativ opplevelse også av mennesker. Ulven reagerte som ønsket og forlat stedet. Etter skremmeforsøket ble slakteavfallet fjernet og ulven har ikke oppholdt seg på plassen etter det. Ulven har passert Søre Osen, men ikke vært inne på gården eller oppholdt seg i området etter skremmeforsøket. Ulven har gått tilbake til de andre radiomerkede dyrene etter skremmeforsøket.

På bakgrunn av tilgjengelig informasjon er det ikke grunnlag for å konkludere med at ulvene i det aktuelle området generelt, eller den utpekte tisperalpen spesifikt, utviser unormal atferd eller lite skyhet i større grad enn i andre revir. På bakgrunn av dette vurderer Miljødirektoratet at det på dette tidspunkt ikke er grunnlag for å konkludere med at den utpekte ulven i Slettåsreviret i Trysil kommune har en unormal atferd som utgjør en fare for mennesker, som tilsier at felling vil være et nødvendig tiltak.

SNO har ansvar for overvåking og oppfølging av ulv i Norge, og vil følge med på bevegelsene til ulvene i Slettås gjennom, i tillegg til tilgjengelig GPS-data, sporinger i området som del av den nasjonale overvåkingen. SNO har spesielt utdannet personell og hundeekvipasjer som kan følge opp konkrete henvendelser på ulver som opptrer i nærheten av mennesker og bebyggelse, og oppfølging av slike situasjoner vil prioriteres. For å kunne følge opp konkrete henvendelser om observasjoner eller situasjoner med rovvilt som oppleves som nærgående, er SNO avhengig av at de meldes inn så snart som mulig. Dersom det går noen dager mellom hendelse eller observasjon og innmelding til SNO, er det mindre mulighet for å kunne oppdage spor eller annen informasjon av betydning for vurderingen. Alle rovviltkontakters telefonnummer er tilgjengelige på www.naturopsyn.no

Vedtak

Med hjemmel i rovviltforskriften § 13 første og siste ledd, avslår Miljødirektoratet søknad om skadefelling på ulv fra Slettåsreviret i Trysil kommune.

Vedtaket kan påklages til Klima- og miljødepartementet innen 3 uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. En eventuell klage skal fremsettes for Miljødirektoratet, jf. § 32.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Yngve Svarte
avdelingsdirektør

Erik Lund
fung. seksjonsleder

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Klima- og	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
miljødepartementet			
Fylkesmannen i Hedmark	Postboks 4034	2306	Hamar